

Čís. 698.

Podnět k použití § 290 tr. ř. může zavdati i zmateční stížnost, závčas sice opovězená, ale opožděně doličená.

(Rozh. ze dne 17. ledna 1922, Kr II 921/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalované do rozsudku lichevního soudu nalézacího při krajském soudě v Uherském Hradišti ze dne 7. listopadu 1921, jímž byla stěžovatelka uznána vinnou zločinem dle § 8 tr. zák. a § 11 čís. 4 zákona ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n., ježto byla sice závčas ohlášena, avšak pozdě provedena; shledal však, že obžalovaná neprávem byla odsouzena pro zločin dle § 11 č. 4 lich. zák., ježto při správném výkladu zákona bylo v činu jejím spatřovati pouze přečin dle téhož § a vyhradil, použiv § 290 tr. ř., rozhodnutí v tomto směru veřejnému roku, přidav se k názoru generální prokuratury, jak shora v právní větě jest obsažen. Generální prokuratura odůvodnila svůj návrh takto: Dle prvního odstavce § 290 tr. ř. dlužno v případě, kdy se zrušovací soud u příležitosti zmateční stížnosti, kýmkoli podané, přesvědčí, že bylo v neprospěch obžalovaného trestního zákona použito nesprávně (§ 281 čís. 9—11), postupovati z úřední moci tak, jakoby byl dotýčný důvod zmatečnosti býval uplatňován. Podmínce, aby tu byla zmateční stížnost kýmkoli podaná, vyhovuje i zmateční stížnost v čas ohlášená, byť opožděně provedená; jednání a rozhodování o ní v neveřejném zasedání skytá zrušovacímu soudu podnět k tomu, že se přesvědčí, že v neprospěch obžalovaného bylo trestního zákona použito nesprávně. Jelikož pak je zrušovacímu soudu v takovém případě z úřední moci postupovati tak, jakoby dotýčný důvod zmatečnosti byl býval uplatňován, není nic na závalu tomu, aby nebyl k veřejnému jednání o shledaném důvodu zmatečnosti nařízen rok ve smyslu § 286 tr. ř. Jeť cílem ustanovení prvního odstavce § 290 tr. ř. zabrániti tomu, aby zrušovací soud nebyl nucen uznati za platný rozsudek, jímž byl někdo odsouzen pro skutek, který buď vůbec není činem trestným nebo je činem méně trestným, než pro který byl obžalovaný odsouzen, nebo jímž mu byl vyměřen trest nezákonný. (Storch: Řízení trestní, II. dílu částka druhá, str. 499.)

Čís. 699.

Obžaloba pro zločin dle § 81 tr. zák. zahrnuje v sobě obžalobu pro přestupek § 314 tr. zák. Ke skutkové podstatě trestného činu posléze zmíněného stačí úmysl, by úřední osobě v konání služby bylo překáženo.

(Rozh. ze dne 19. ledna 1922, Kr II 114/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku zemského trestního soudu v Brně ze dne 12. ledna 1921, jímž byla obžalovaná sprostěna dle § 259 čís. 3 tr. ř. z obžaloby pro zločin veřejného násilí dle § 81 tr. zák., zrušil napadené rozhodnutí a přikázal věc příslušnému okresnímu soudu, by ji znovu projednal a rozhodl.